

DICSŐSÉGES ELŐLÉPTETÉS, MAJD SZÉGYENTELJES CSILLAGHULLÁS

Londonban az olimpiát 1948 július 29 és augusztus 14 között bonyolították le. Magyar vonatkozása annyiban volt a játékoknak, hogy Papp Laci sportkarrierje itt kezdődött. De azért a rendőröknek sem kellett szégyenkezniük: Szilvássy Miklós rendőr. műszaki segédtiszt (micsoda sportállás lehetett!?) a második helyet vívta ki a görög-római birkózás váltósúly csoportjában. A görög-római birkózás tulajdonképpen a kötöttfogású bírkózásnak felel meg. Váltósúlyúnak 1948-ban 62-76 kg súly közötti versenyzőket sorolták.

Ez éppen a Magyar Rendőr 1948 augusztus 15.-i számában jelent meg, amikor Kádár János átvette a Belügyminisztérium irányítását Rajk Lászlótól.

Kádár János fogadta diadalmas olimpikonjainkat a Keleti pályaudvaron, köztük Szilvássy Miklóst is, aki a dobogó második fokára küzdötte fel magát.

Nem voltak hálátlanok a sportolóval, hiszen műszaki segédtisztból a népi demokrácia elismeréseképpen rendőrfőhadnaggyá léptették elő!

Ki gondolta, hogy kígyót melengettek keblükön?!

A Magyar Rendőr 1948 utolsó számában a következő sajnálatos esetről kellett az újságnak tudósítania:

Bizony, bizony nem voltak elég éberek a bajtársak, hagyták, hogy olyan személyek férközzenek soraikba, akiket az osztályellenség küldött, De éberek voltak az elvtársak, s megakadályozták, hogy kártékony tevékenységükkel megbontsák a testület egységét. A három rendőrtiszt, miután egy pesti lokálban botrányosan viselkedtek megfosztott csillagaiktól, majd eltávolították a testülettől.

Három lefokozás

mért megérdemelt büntetést azokra, akik magatartásukkal bemocskolták a nevét annak a demokratikus rendőrtestületnek, amely politikai és szakmai felkészültségével a romokon teremtett rendet. Egyikük, Szilvássy Miklós, akit olimpiai győzelme után a magyar népi demokrácia elismeréseképpen műszaki segédtisztból rendőrfőhadnaggyá léptettek elő, egy pesti lokálban hangos botrányt rendezett, úgyhogy megbilincselve állították elő. Másik két társa hasonlóképpen részt vett a minősíthetetlen botrányokozásban. Megérdemelt büntetésüket nem kerülhették el: mindhármójuk válláról lehullottak az aranycsillagok, amelyekre érdemtelenek voltak.

Bajtársak, ez a három lefokozás legyen intő példa mindnyájunk számára! Láthatjuk, hogy az osztályellenség nem alszik és mindenáron meg akarja bontani sorainkat, ha másképpen nem tudja, akkor olyanokkal, akik igazi egyéniségüket leplezve közénkjurakodtak. A hasonló kísérletezéseket csak úgy tudjuk megelőzni, ha fokozzuk éberségünket, fejlesztjük az öntudaton alapuló testületi fejelemet és eltávolítjuk sorainkból a nem közénk való árulókat.